

یکی از مهمترین مقولات در جامعه اطلاعاتی، مساله دولت الکترونیک است. دولت الکترونیک برای فراهم کردن شرایطی است که دولت‌ها بتوانند خدمات خود را به صورت شبانه روزی و در تمام ایام هفته به شهروندان ارائه کنند. اما این امر با موانع و مشکلاتی همراه است. از میان موانع گسترش دولت الکترونیک، می‌توان به سه مورد اصلی اشاره کرد:

1- عوامل فرهنگی:

موقعیت کنونی: بررسی دولت‌ها و مطالعات اولیه آنها برای به اجرا درآوردن طرح دولت الکترونیک نشان داده است که مشکل اصلی ایجاد دولت الکترونیک، تکنولوژی نیست بلکه مشکل اصلی در این است که آیا فرهنگ جامعه آمادگی پذیرش تغییرات بسیار زیادی که ایجاد خواهد شد را دارد یا خیر؟

این تغییرات تاثیر اصلی خود را بر کارمندان دولتی خواهد گذاشت. بررسی‌ها نیز نشان می‌دهد که عده ای از کارمندان دولت با تغییرات سریع در نظام اداری مخالفند، در حالی که عده‌ای دیگر با آن موافق بوده و از آن استقبال می‌کنند. برای راضی کردن عموم مردم نیز باید جامعه را متقاعد کرد که انتقال اطلاعات به قدر کافی امن هست و حریم خصوصی افراد کاملاً رعایت می‌شود.

محیط فرهنگی مطلوب دولت الکترونیک: در ساختار سازمانی یک دولت الکترونیک، کارمندان به جای جلوگیری از خطر و ریسک در کارهای اداری به مدیریت ریسک می‌پردازند. در چنین محیطی افراد به خلاقیت و نوآوری در کارهای اداری تشویق می‌شوند. همچنین در جامعه اطلاعاتی پیشرفته، شهروندان و واحدهای خصوصی به امنیت سیستم دولت الکترونیک اطمینان داشته و اکثر امور خود را از طریق آن انجام می‌دهند. در چنین فضایی دولت از خلاقیت و نوآوری حمایت می‌کند.

راه رسیدن به محیط فرهنگی مطلوب: پیش بینی می‌شود در جامعه‌ای مثل جامعه آمریکا، طی یک دوره تبدیلی 5 ساله موقعیت فرهنگی مناسب برای پیاده سازی دولت الکترونیک چنان که ذکر شد فراهم شود. پیش از هر چیز، عملی ساختن دولت الکترونیک به یک مدیریت و راهبردی بسیار کارآمد نیاز دارد. این هیات مدیره تنها از متخصصین (IT) تشکیل نمی‌شود بلکه در این هیات افرادی با تخصص‌های اقتصاد، مدیریت و جامعه شناسی نیز حضور خواهند داشت. گام اصلی بعدی تنظیم یک برنامه همه جانبه برای ادامه عملی ساختن دولت الکترونیک است.

